

Hewlett-Packard s.r.o. představila ultratenké, dotykové konvertibilní tablety a notebooky pro firemní nasazení

Společnost HP představila svůj první multidotykový tablet pro podnikové uživatele, jakož i notebooky šité na míru menším a středním firmám.

Mezi přírůstky do portfolia HP patří například HP EliteBook 2740p - ultratenký, multidotykový konvertibilní tablet, který je pro svou vysokou interaktivitu ideální zejména pro nasazení v oblastech zdravotnictví, vzdělávání či prodeje a HP EliteBook 2540p - nejlehčí notebook řady EliteBook, začínající s váhou na pouhých 1,53 kg, je ideální pro globální a velké korporátní podniky, veřejný sektor a společnosti, které potřebují robustní notebook s vysokým výkonem. Další novinkou je HP ProBook notebooky standardní řady „s“ - tři nové modely této výkonné řady nabízí nový design a propracovanější barvy pro každodenní použití.

„Firemní dotykový tablet HP je nejnovějším přírůstkem do široké škály variant, které nabízí společnost HP firemním zákazníkům k dosažení efektivního řízení a vysoké produktivity a mobility,“ uvedl Charl Snyman, Vice President a General Manager, HP Personal Systems Group pro region Evropy, Středního Východu a Afriky (EMEA). „HP stále přistupuje k dalším inovacím, aby svým firemním zákazníkům pomohl obstát ve vysoce konkurenčním prostředí.“

HP EliteBook 2740p Tablet PC s procesory Intel se standardním napětím kombinuje výkon a spolehlivost firemních notebooků HP s flexibilitou tabletu a je tak ideální pro uživatele na cestách. Váha HP EliteBook 2740p začíná na 1,72 kg a LED displej má úhlopříčku 30,7 cm (12,1") nebo volitelně displej pro použití ve venkovním prostředí s menším odrazem a vyšším kontrastem pro snazší prohlížení v přirozeném světle.

První textilie z nanovláken je světovým unikátem z ČR

Název Nanospider obletěl doslova celý svět. Dostal se i mezi sto národních unikátů, které v barevných reklamních bublinách reprezentují Česko v zahraničí. A o co jde? O jedinečnou technologii vyvinutou libereckými vědci

Technologie Nanospider je založena na principu zvláknování v silném elektrickém poli. Tímto speciálním postupem, který se nazývá elektrospinning, vznikají vlákna tak malého průměru, že je není možné pozorovat ani sebesilnějším světelným mikroskopem – lze je zobrazit pouze elektronovým mikroskopem. To vše bez použití chemických rozpouštědel, což odpovídá požadavkům ekologů na ochranu životního prostředí.

Nanovlákna se dají využít například v regenerativní medicíně. Cílem je vývoj takových materiálů, které vhodně vyplňují prostor tak, aby v něm pak mohly růst lidské buňky. Teď je na řadě náročný vývoj v medicíně, aby se podařilo vyvinout třeba náhradu kůže, míchy či chrupavek.

Před šesti lety pracovní tým katedry netkaných textilií Technické univerzity v Liberci vyvinul jako první na světě technologii umožňující průmyslovou

výrobu nanovláknenné textilie. „Použili jsme na to prostředky z rezerv na tzv. nespecifikovaný výzkum a pracovali jsme na tom zhruba půldruhého roku,“ konstatoval vedoucí projektu prof. Oldřich Jirsák.

Sestrojení samotného stroje vhodného k průmyslové výrobě bylo svěčeno na základě licenční smlouvy liberecké firmě Elmaro. Zásluhou spolupráce univerzity a dynamické firmy je dnes tento objev patentován již na světové úrovni.

Elmarco již prodalo pár strojů na výrobu nanovláken a svému prvnímu odběrateli poskytlo na linku výraznou slevu. Dalším kupujícím byl výzkumný ústav armády USA. Liberecká společnost otevřela pobočku i v Japonsku a s irskou firmou Alltracel založila společný podnik s názvem Nanoapeutics.

Za vývoj unikátního přístroje už Oldřich Jirsák získal Cenu invence v rámci prestižní soutěže Česká hlava a u příležitosti oslav 90. výročí vzniku Československa mu předal prezident Václav Klaus na Pražském hradě medaili Za zásluhy.

Historicky první inovační voucher proplacen

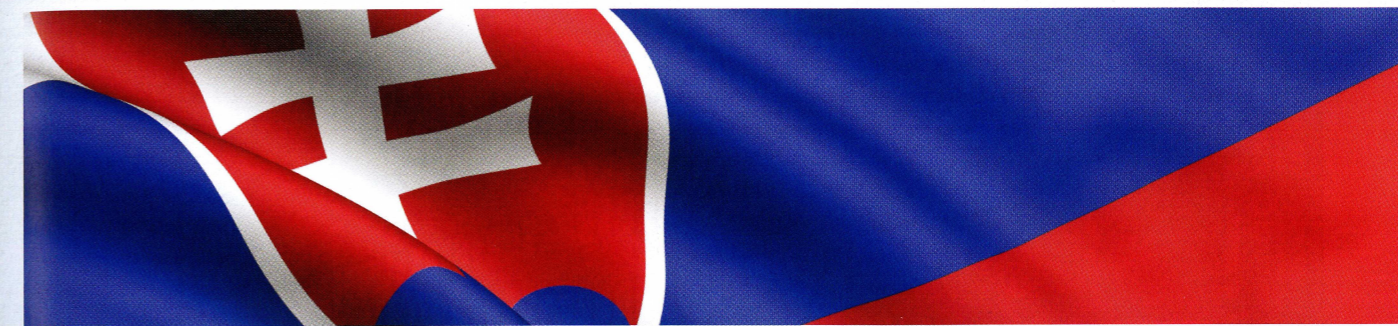
Společnost INVEA-TECH se stala vůbec prvním českým podnikem, který dosáhl na dotaci díky inovačnímu voucheru. Spolu s Vysokým učením technickým v Brně firma inovovala produkt FlowMon - sondu pro monitorování vysokorychlostních sítí. Sondy nyní dokážou efektivněji monitorovat provoz až na 10Gb sítích s garancí zpracování každého packetu. Firma se tak technologicky zařadila mezi tři neúspěšnější firmy na světě pracující s touto technologií. Díky inovačnímu voucheru mohla firma také participovat na zakázce pro významného zahraničního klienta a navázat spolupráci s univerzitou Stanford.

Stopadesátitisícová dotace statutárního města Brna byla dnes proplacena společností INVEA-TECH a. s., která jako první dokončila spolupráci s

brněnskou univerzitou, v tomto případě s Vysokým učením technickým.

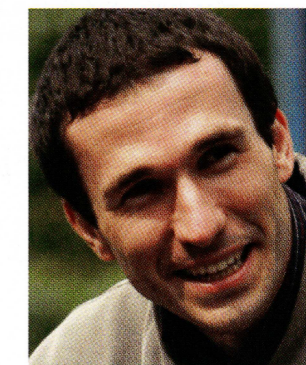
Firma INVEA-TECH využila unikátní know-how Fakulty informačních technologií. Zdejší laboratoř specializovaná na FPGA technologie je jedním z mála českých vysokoškolských pracovišť schopných poskytnout technologickou službu podobného typu. „Díky této inovaci se nám podařilo udržet krok s tou nejvyspělejší konkurencí - dvěma společnostmi z Nového Zélandu a Spojených států, které mají snazší přístup k high-tech technologiím,“ pochvaloval si služby VUT Rostislav Vocilka, předseda představenstva společnosti INVEA-TECH.

Inovační vouchery jsou unikátním projektem podpory transferu technologií, který pomáhá odbourávat bariéry mezi firmami a univerzitami.

Proti větru a slunci

Slovenská vláda tvrdí, že svůj závazek do roku 2020 vyrábět 14 procent elektrické energie z obnovitelných zdrojů nejenom splní, ale i překoná, a v skutečnosti to bude dokonce více než 15 procent. Tuto informaci bez jakéhokoli hlubšího přemýšlení převzala také Evropská agentura pro větrnou energii (EWEA) a zařadila Slovensko mezi osm členských zemí EU, které tuto latku překročí.

Trochu se divím, že vláda ještě tuto zprávu nevyužila na nějaké sebeoslavné cvičení. Skutečnost je totiž taková, že budeme mít co dělat, abychom se vůbec dostali ke slíbeným 14 procentům. Člověk ani nemusí být členem Strany zelených, aby měl pochybnosti o reálnosti vládního cíle.

Podívejme se tedy, jaká je realita. Slovensko nyní produkuje z obnovitelných zdrojů přibližně sedm procent elektrické energie – celkový objem by tedy muselo více než zdvojnásobit. EWEA, která ve své dojemné tabulce oznamovala Slovensko usmívajícím se sluníčkem, již asi tolik nejásá z averze státních orgánů vůči větrné energii. I když tento segment alternativních zdrojů roste v Evropě nejvyšším tempem ze všech a v roce 2009 měly větrné elektrárny 39-procentní podíl na nově instalované kapacitě, Slovensko je unikátem, protože instalovaný výkon větrných elektráren se po demontáži turbin v Skalitém snížil z pěti na tři megawatty.

Argumenty proti větrným elektrárnám sahají od infantilních v podání mluvčího ministerstva hospodářství Branislava Zvary, který přišel s průkopnickým postřehem, že „někdy vítr fouká a jindy ne“, až po klasické, že tento druh energie není pro Slovensko vhodný a byl by hrozbou pro stabilitu elektrické soustavy. Není tedy divu, že od února 2005 Slovenská elektrizační přenosová soustava (SEPS) nevydala ani jedno kladné osvědčení o souladu investičních plánů pro výstavbu větrných elektráren s dlouhodobou strategií ministerstva.

Co se týče vhodnosti, je pravda, že podmínky na Slovensku nejsou takové jako v Dánsku, Německu nebo třeba v Rumunsku, kde se do větru rozhodl investovat miliardy český ČEZ. Rovněž nutno ocenit, že ministerstvo hospodářství ve své strategii využití obnovitelných zdrojů

vyloučilo ze seznamu lokalit pro instalaci turbín národní parky.

Zároveň ovšem tento dokument z roku 2007, tedy produkt současné vlády, cituje analýzu z roku 2002, podle níž je využitelný potenciál větrné energie na hranici 600 gigawatthodin ročně. Kromě toho přiznává, že v důsledku technologického pokroku to v skutečnosti může být i dvojnásobek.

Jen pro srovnání - české větrné elektrárny vyprodukovaly v minulém roce 288 GWh elektřiny při instalovaném výkonu 192 MW. Z toho 44 MW přibýlo až v roce 2009 a další projekty jsou plánovány na rok 2010. Rezerva je tedy dostatečná. Rovněž v Rakousku je většina větrných elektráren poblíž slovenských hranic a žádný kolaps jsem tam dosud nepatřil.

Slovensko možná nemá ideální větrné podmínky, ale tvářit se, že u nás snad nikdy ani nezafouká, je alibismus. Pochybují, že by se investoři sebevražděně hrnuli do něčeho, co nebude fungovat a ještě je to přivede na mizinu. Spíš to vypadá, že si někdo neudělal domácí úkol, protože již zmíněná strategie mezi bariéry rozvoje větrné energie zařazuje nedostatečnou znalost klimatických podmínek. To co je za argument v 21. století?

Zda jsou za nechtící k podpoře větrné energie ideologické důvody nebo úspěšné lobování jiných zájmových skupin by bylo spekulací, ale výsledkem je, že Slovensko se v podstatě vzdalo jednoho druhu energie, a to přesto, že vládní strategie předpokládala, že instalovaný výkon větrných elektráren dosáhne v roce 2010 sto megawatů a tyto zdroje vyprodukují 200 GWh elektřiny. V podstatě je jasné, že cíl nebude splněn a prognóza, že v roce 2015 vyrobíme z větru 750 GWh elektřiny je stejně utopická.

V nemilosti ovšem není jenom vítr, ale teď už

taky slunce, a to po nedávných legislativních změnách, které vyžadují od každého investora, který chce postavit sluneční elektrárnu s výkonem větším jak 100 kW, aby získal osvědčení od ministerstva hospodářství. Jelikož SEPS již rozdala všechny povolenky na zdroje, které mají být spuštěny do konce roku 2011, nové projekty mají zatím nulovou šanci.

V tomto segmentu si ovšem stát nasadil tak nízkou latku (vyrobit 10 GWh v roce 2015), že její přeskočení, nebo spíše překročení, by nemělo být problémem, protože pokud se 36 schválených projektů uskuteční, jejich souhrnný instalovaný výkon bude 120 MW. Co bude následovat v dalších letech, není zatím jasné a může to být ovlivněno výsledkem červnových voleb.

Je pochopitelné, že stát nemůže schválit všechny projekty, které mu přijdou na stůl. To by přenosová soustava skutečně nezvládla. Nicméně někdy jeho argumentace skutečně působí dojmem, jako kdyby chtěl veškerou vinu svalit na spekulativní investory, a nebyl ochoten přiznat, že přípravu na dramatické změny v energetice jakž-takž zvládl na teoretické úrovni, ale v skutečnosti na ně není připraven, reaguje opožděně a zaspal při investicích, které jsou pro tento proces nevyhnutné.

Nedá se říct, že by stát obnovitelné zdroje zcela bojkotoval - vždyť vyjádřil více méně otevřenou podporu biomase a vodním zdrojům a ministr hospodářství Lubomír Jahnátek se označil za příznivce geotermální energie. To je mi sympatické - v mém rodném městě ji už řadu let využíváme k vytápění nemocnice a tisíců bytů a jižní Slovensko má v této oblasti velký potenciál. Otázkou zůstává, zda tento potenciál dokážeme využít. Příklad větru a slunce ukazuje, že v tomto ohledu moc efektivní nejsme. □

Tomáš Mrva